

PROPOSTA CIUTADANA PER A UN PLA INTEGRAL DE GESTIÓ DE RESIDUS MUNICIPALS AL VALLÈS OCCIDENTAL

Juny 2004

ÍNDEX

Definicions.....	2
Presentació.....	3
1. Situació dels residus al Vallès Occidental i propostes de millora.....	4
1.1. La situació dels residus al Vallès Occidental.....	4
1.1.1. Generació de residus.....	4
1.1.2. La recollida selectiva del paper i cartró.....	5
1.1.3. La recollida selectiva del vidre.....	6
1.1.4. La recollida selectiva d'envasos lleugers.....	6
1.1.5. La recollida selectiva de la FORM.....	7
1.2. Valoració i propostes.....	8
2. Implantació del model Residu Mínim al Vallès Occidental i el sistema de recollida porta a porta.....	15
2.1. Municipis amb contenidor.....	17
2.2. Municipis porta a porta.....	18
2.3. Dades de recuperació globals a la comarca.....	21
2.4. Instal·lacions necessàries.....	23
2.4.1. Instal·lacions de tractament de la FORM.....	23
2.4.2. Instal·lacions de tractament de la FIRM.....	24
2.4.3. Aspectes de gestió de les plantes.....	24
3. Conclusions i propostes finals.....	25

DEFINICIONS

A vorera: aquells contenidors per la recollida selectiva que es troben ubicats al carrer, molt a prop de l'usuari, per facilitar al màxim la col·laboració ciutadana. Un recorregut inferior a 50 metres és un bon indicador d'aquest nivell de recollida. Exemples d'això són mels contenidors de la FORM.

Àrea d'aportació: aquests contenidors es troben situats al carrer amb una densitat inferior als de vorera. Es considera normalment com a norma de disseny la ubicació d'una d'aquestes àrees cada 500 habitants. Exemples habituals d'això són els contenidors de vidre, paper i cartró i, en aquells municipis on no es fa el model Residu Mínim, el d'envasos lleugers.

Bossa compostable: bosses de midó o de paper on es poden dipositar els residus orgànics domiciliaris i que no suposen cap problema en el procés de compostatge posterior.

Compostatge: procés biològic natural aeròbic (amb presència d'oxigen) en el transcurs del qual els microorganismes presents en els residus ataquen i degraden la matèria orgànica, alliberen energia per l'activitat metabòlica i, gràcies a una sèrie de reaccions bioquímiques, aigua, CO₂ i sals minerals s'obté una matèria orgànica estabilitzada anomenada compost.

Deixalleria: és un centre de recepció i emmagatzematge, selectius, de residus municipals que no són objecte de recollida domiciliària, tot i que també permet l'aportació de materials que ja disposen d'altres sistemes de recollida. Són especialment importants per recollir selectivament els residus especials.

FIRM: Fracció inorgànica dels residus municipals (envasos i embolcalls de plàstic, llaunes, tetrabriks, envasos mixtes, bolquers...). Quan parlem del contenidor de FIRM ens referim als contenidors que contenen aquests materials inorgànics que no han estat canalitzats a través de les recollides selectives o les deixalleries.

FORM: Fracció orgànica dels residus municipals (són bàsicament les restes de menjar: restes de verdura, fruita, carn i peix, fruits secs, bossetes d'infusions, etc). Suposen al voltant del 40% en pes dels nostres residus. Quan es porten a l'abocador o incineradora provoquen greus problemes ambientals. Amb el compostatge s'obté un producte beneficiós pel medi ambient: el compost.

Impropis: En la FORM, els materials inorgànics (vidres, plàstics, etc) que poden passar al compost, degut principalment a una mala separació al domicili. En la FIRM, es consideren impropis, per exemple, els materials orgànics i els residus especials

Planta de triatge: instal·lacions en les que es selecciona el contingut dels contenidors de FIRM, es classifiquen els seus materials i es preparen per a la seva comercialització.

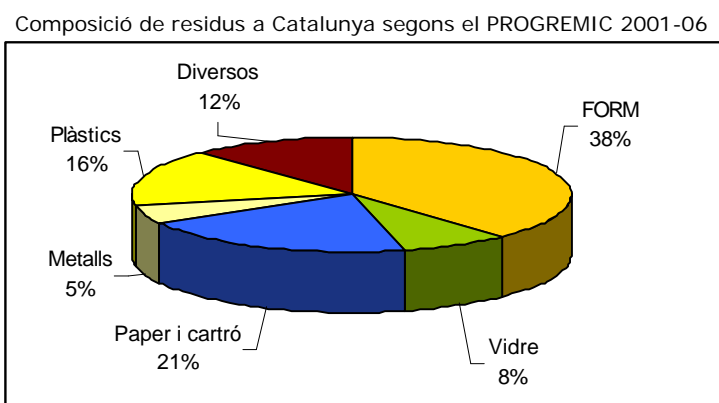
PROGEMIC: és el Programa de Gestió de Residus Municipals de Catalunya. És un document en el que es concreten els objectius de la Llei de Residus de Catalunya i, entre d'altres qüestions, fixa els diferents nivells de recuperació dels residus i les principals directrius de la seva gestió. Cada període es revisa, es fa un balanç i es formula una nova proposta. L'actualment vigent és el PROGEMIC 2001-2006.

1. SITUACIÓ DELS RESIDUS AL VALLÈS OCCIDENTAL I PROPOSTES DE MILLORA

En aquest apartat es realitza un breu repàs dels principals indicadors dels residus al Vallès Occidental i, finalment, tot un seguit de propostes en base a la diagnosi obtinguda.

Els supòsits i bases de càlculs que s'han emprat per a la obtenció de les dades que aquí es presenten són els següents:

- Les dades del nombre d'habitants de la comarca emprades per fer els ratis Kg/hab i any s'han obtingut del Padró municipal d'habitants de l'IDESCAT¹. Donat l'important augment de la població que ha experimentat el Vallès Occidental en els darrers anys, aquests resultats s'aproximen més als reals que si considerem la població constant del cens.
- Per al càlcul del % recuperat sobre el total generat, s'ha considerat la composició de la brossa del PROGEMIC 2001-2006 i que es troba a la següent Figura.

- Hem exclòs dels resultats comarcals aquells municipis que es troben en l'àmbit de gestió dels residus de l'EMSHTR, concretament: Badia del Vallès, Barberà del Vallès, Castellbisbal, Cerdanyola del Vallès, Montcada i Reixac, Ripollet i Sant Cugat del Vallès.
- Les dades referents a les recollides selectives i generació de residus s'han obtingut de la Junta de Residus.

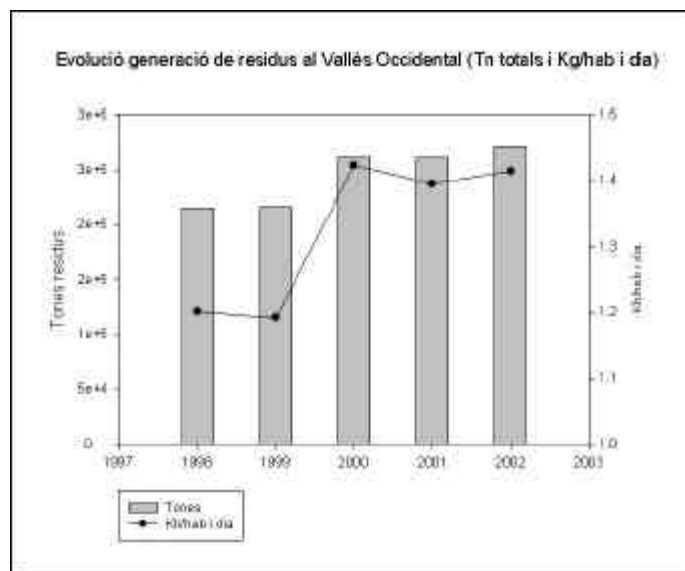
1.1. La situació dels residus al Vallès Occidental

1.1.1. Generació de residus

En el període 1998-2002 han augmentat un 17.7% la quantitat de residus produïts per habitant i dia al Vallès Occidental. En els darrers anys s'observa una tendència a augmentar aquesta quantitat, tot i que amb lleugeres oscil·lacions, tal i com s'observa en la següent

¹ IDESCAT. Padró municipal d'habitants. Xifres Oficials. Recòmptes. Vallès Occidental. Sèrie temporal.

gràfica. Aquesta dinàmica la podem observar a altres regions de Catalunya semblants a la nostra. A l'Àrea Metropolitana de Barcelona, per exemple, l'any 2002 es va produir un increment del 7.46% en relació a l'any anterior.

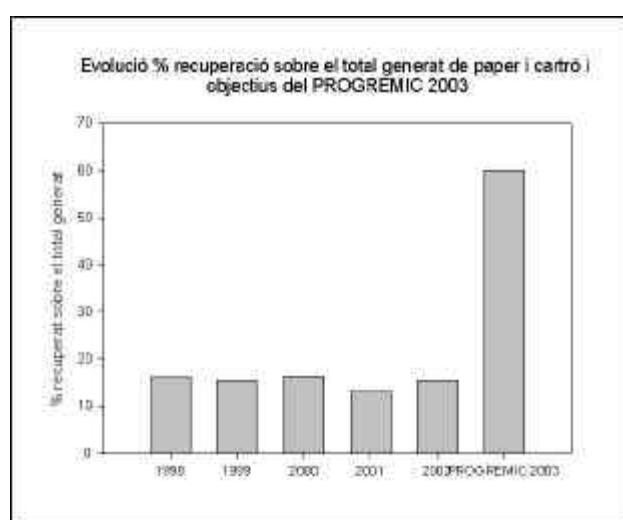
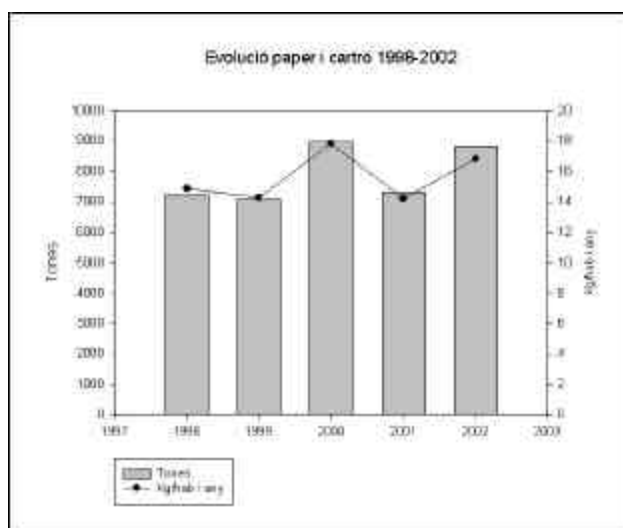
Aquest augment en la generació de residus és degut principalment a l'increment dels envasos i productes d'usar i llençar. A Catalunya aquesta fracció dels residus ha augmentat, en el període 1998-2002, un 23.7% en pes.

Per aquest motiu és imprescindible portar a terme mesures preventives que redueixin els nivells de generació de residus actuals i impedeixin el seu augment.

1.1.2. La recollida selectiva del paper i cartró

S'observa que aquesta recollida es troba força estancada. En aquest període no hi ha hagut un augment significatiu en la seva recollida i s'observen lleugeres oscil·lacions (l'any 2002, per exemple, es varen recuperar menys quantitat de paper i cartró que l'any 1998).

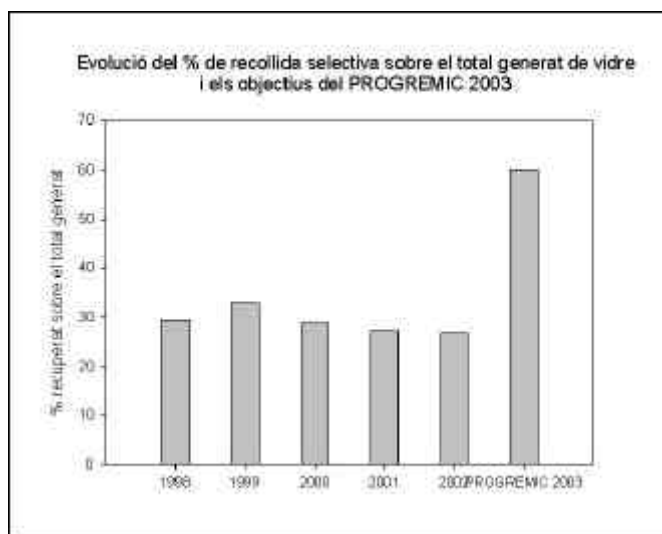
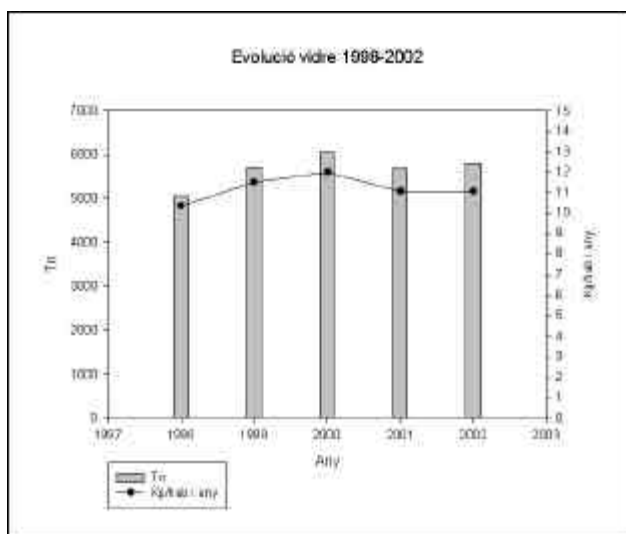
Com s'observa a la gràfica, els nivells de recuperació assolits sobre el total generat l'any 2002 són 43 punts percentuals inferiors als que fixa el PROGEMIC per a l'any 2003.

1.1.3. La recollida selectiva del vidre

La quantitat de vidre recollida per habitant està disminuint en els darrers quatre anys (1998-2002). A diferència del paper i cartró, on les tones totals augmentaven (tot i que la quantitat per càpita disminuïa) en aquest cas les tones totals recuperades l'any 2002 són menors a les del 2000 i similars a les de l'any 1999.

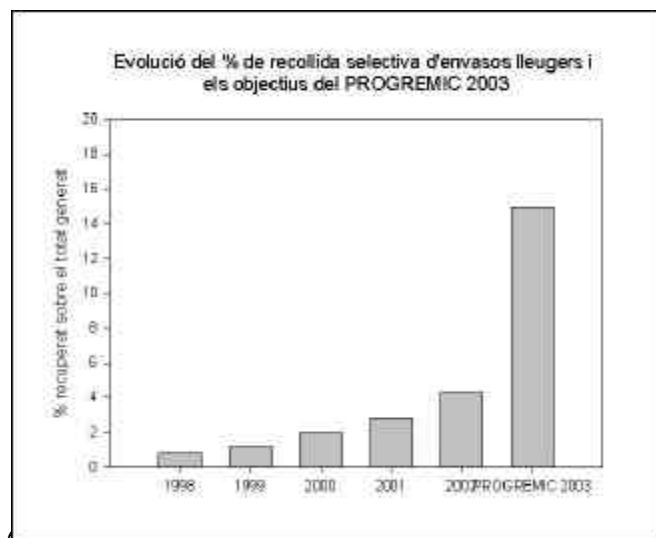
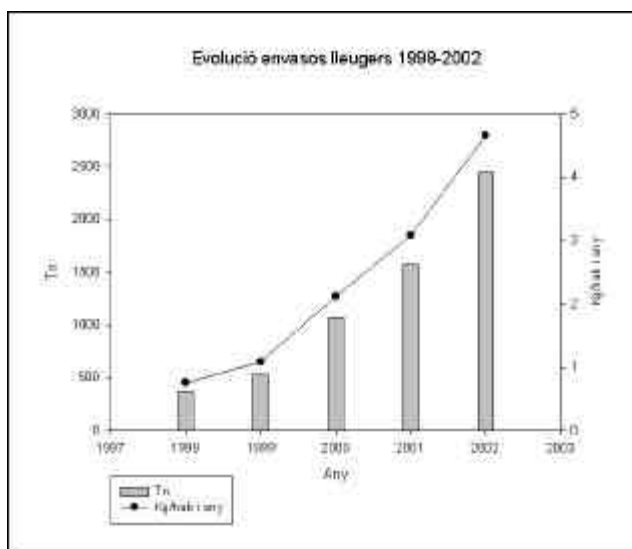
L'any 2002 ens trobàvem 33 punts percentuals per sota dels nivells de recuperació fixats pel PROGREMIC per a l'any 2003.

1.1.4. La recollida selectiva d'envasos lleugers

És la fracció dels residus que mostra un augment més significatiu en els índexs de recollida selectiva. Tanmateix, això ve donat per l'endarreriment en la seva posada en marxa (l'any 1998 es recuperava menys de l'1% dels envasos lleugers generats al Vallès Occidental).

L'any 2002 ens trobàvem 10,3 punts percentuals per sota dels nivells de recuperació d'envasos lleugers fixats per la Llei d'Envasos i Residus d'Envasos. Aquest incompliment és especialment greu donat que aquesta fracció dels residus és la més voluminosa de totes i la que ha experimentat un major creixement en els darrers anys.

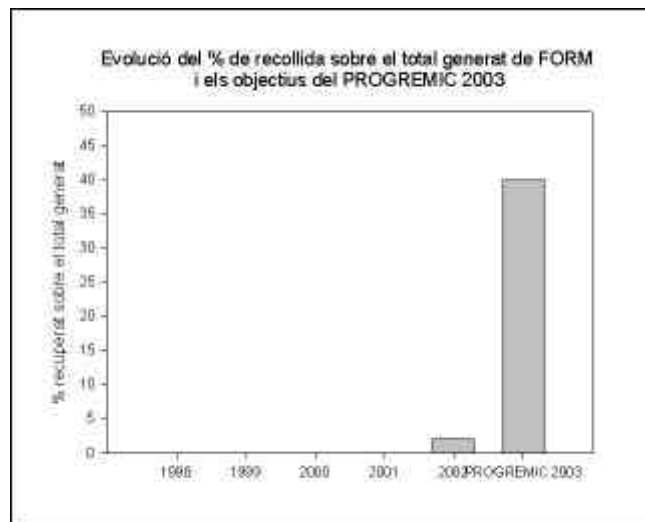
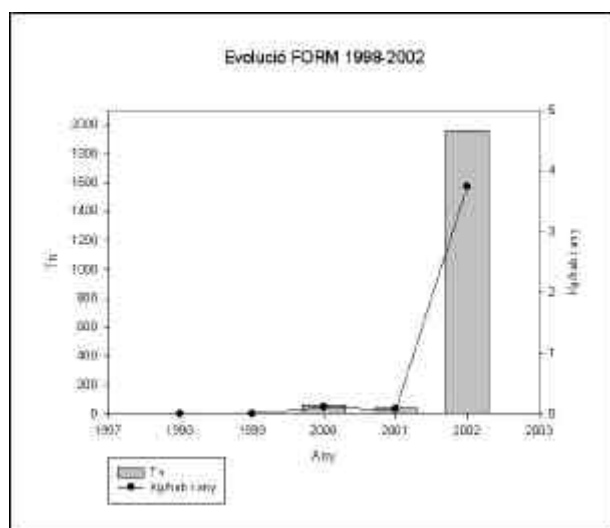
1.1.5. La recollida selectiva de la FORM

La implantació i els nivells de recollida de la FORM són els més baixos de les recollides selectives de la comarca, tot i que la Llei 6/1993 de Catalunya i la Llei 10/1998 de l'Estat espanyol obliguen als municipis de més de 5000 habitants a implantar-la des de fa anys.

Dels 16 municipis de la comarca (excloent els de l'àmbit de l'EMSHTR), 11 tenen una població superior a l'esmentada a la normativa, i d'aquests només Rubí l'ha implantada completament (any 2002) i Terrassa està en procés d'implantació, que acabarà al desembre de 2004 (veure Taula següent). El cas concret de Sabadell és especialment preocupant, tant per la seva grandària (amb una població que supera els 180.000 habitants segons el cens de 2001) i perquè no té prevista la seva implantació a curt termini.

Municipis de més de 5000 habitants que no han iniciat la recollida selectiva de la FORM al Vallès Occidental
Castellar del Vallès
Matadepera
Palau-Solità i Plegamans
Polinyà
Sabadell
Sant Quirze
Sta Perpètua
Sentmenat
Viladecavalls

L'any 2002 s'observa un increment notable respecte els anys anteriors, degut a la implantació de la recollida a Rubí i a la recollida comercial d'alguns grans generadors de Terrassa i Sabadell. L'any 2002 ens trobem amb uns nivells de recuperació de FORM 36,3 punts percentuals inferiors als fixats al PROGREMIC.

1.2. Valoració i propostes

Com hem vist, ens trobem amb uns nivells de recollida selectiva de residus que incompleixen, en tots els casos, els objectius previstos al PROGEMIC 2001-2006. El més greu és que la perspectiva de la seva evolució no ens fa ser gaire optimistes pels propers anys, donat l'estancament de les recollides del paper i cartró i vidre i la seva tendència a la disminució; les limitacions per augmentar els nivells de recollida d'envasos lleugers amb el model VALOR (el majoritari a la comarca) i la no implantació de la recollida de la FORM a la majoria dels municipis de la comarca.

L'escenari actual ens fa preveure un augment de la quantitat de residus destinades a abocador en els propers anys. En previsió de que en un futur els cànon aplicats als residus destinats a tractament finalista augmentin per tal de reflectir el cost real del seu tractament i dels seus impactes ambientals², els ciutadans/es hauran de pagar més per la gestió dels seus residus si no comencen a implantar-se mesures preventives i s'augmenten de manera significativa els nivells de reciclatge.

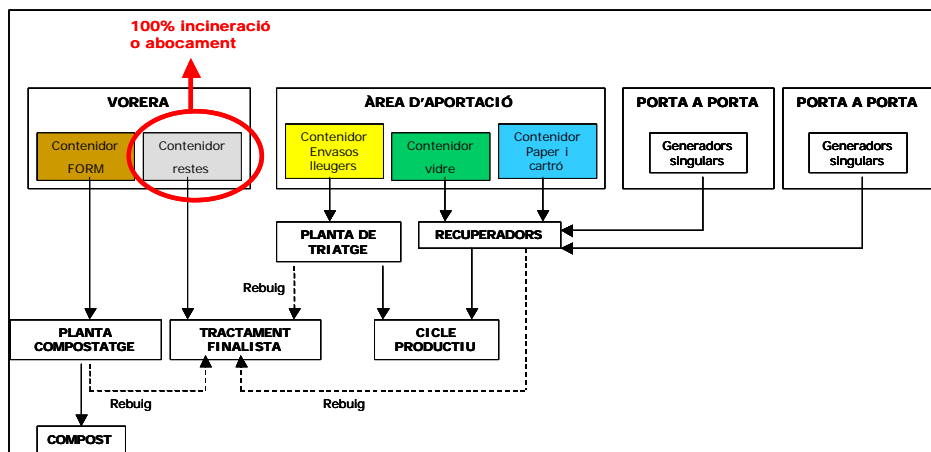
Tots aquests factors fan que ens plantegem la introducció de canvis en la gestió dels residus del Vallès Occidental per tal de millorar la situació actual. Aquests canvis inclourien principalment l'elaboració de campanyes de minimització de residus, la implantació de la recollida selectiva de la FORM a tots els municipis de la comarca, participació ciutadana en la presa de decisions i un canvi en el model de gestió de residus a la comarca. Les tres primeres es desenvolupen al darrer apartat de conclusions i propostes finals. A continuació ens centrarem en la qüestió del model de gestió de residus.

Considerem necessari un canvi de model en la gestió dels residus a la comarca donat que, vistos els resultats obtinguts, el model VALOR no satisfà les necessitats actuals (a nivell normatiu, ambiental i social). Per tal d'assolir-los, el model proposat hauria d'integrar els requisits que a continuació esmentarem. El model que aconsegueix tots aquests requisits és, actualment, el model **Residu Mínim**.

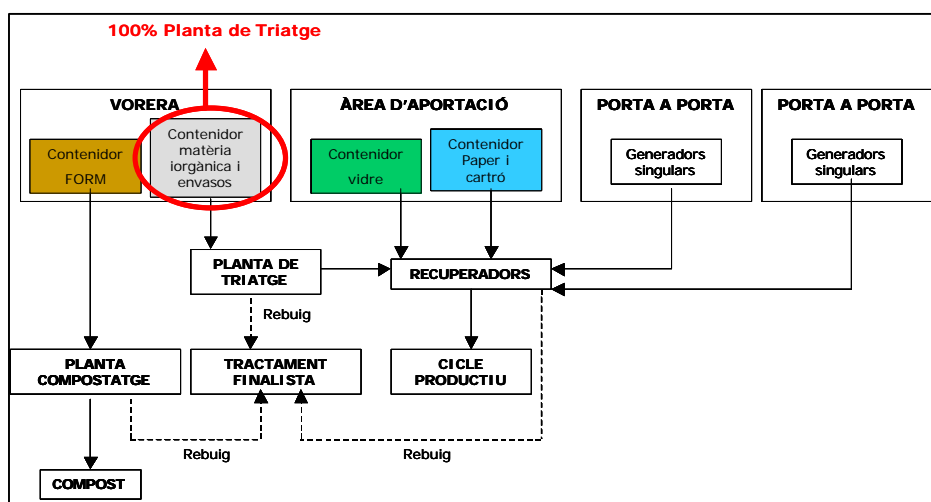
Aquest model proposa la recollida a vorera de les fraccions "inorgànica i envasos" (FIRM) i la de matèria orgànica (FORM); i dos contenidors en àrea d'aportació: el de paper i de vidre. La diferència substancial amb el model VALOR es centra en el contenidor groc d'envasos lleugers. En el model Residu Mínim aquest contenidor s'elimina i els envasos lleugers passen a ser recollits en el contenidor de FIRM, els quals són recuperats posteriorment en una planta de triatge. En les següents Figures es poden observar els diagrames de flux de materials per a cada model, en el cas del sistema de recollida amb contenidors.

² Un primer pas en aquest sentit, ha estat la implantació del cànon sobre la deposició controlada dels residus municipals implantat per la Generalitat de Catalunya, com a mesura de foment de la valorització. És d'esperar que aquest cànon s'incorpori també als residus destinats a incineradora en un molt breu període de temps. Si considerem altres cànon aplicats a diferents països d'Europa, trobem que la quantitat de 10 euros/tona és encara un valor molt reduït. És de preveure, doncs, que en un futur no llunyà aquesta quantitat s'haurà d'augmentar progressivament.

Flux de materials en el model Valor amb contenidor

Flux de materials en el model Residu Mínim amb contenidor

Els requisits que considerem bàsics per al disseny i proposta d'un model més recuperador que l'actual són els següents:

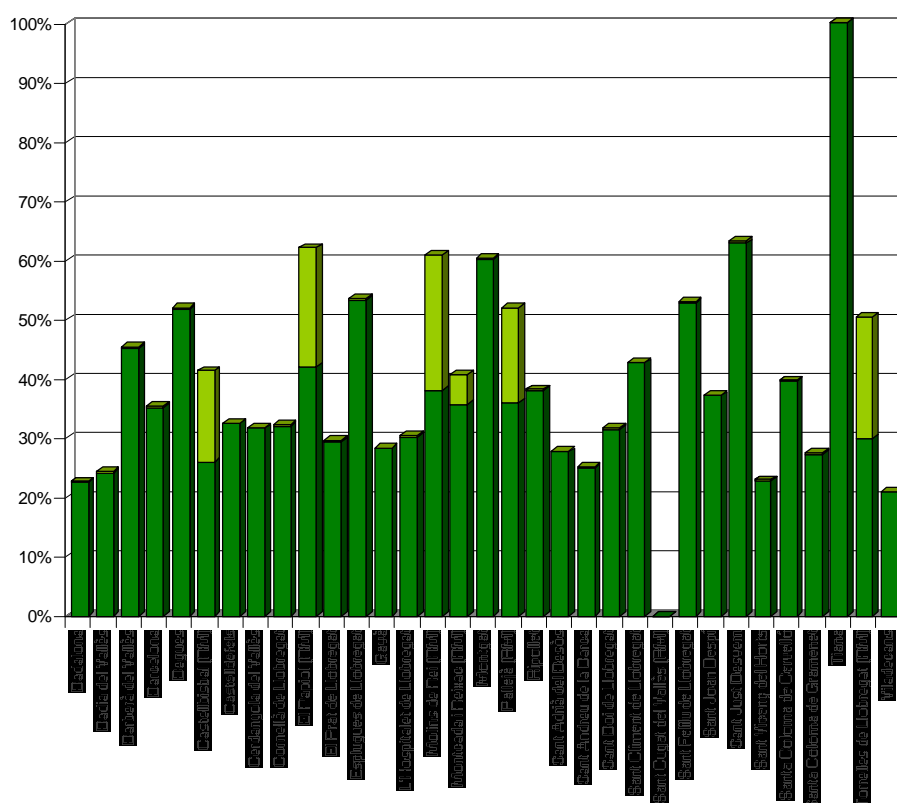
1. Ha de ser un model que actualment s'estigui desenvolupant en alguns municipis i que demostrï empíricament els seus resultats. Pensem que és erroni proposar models basant-se en les "millors tècniques disponibles" sense explicitar-les ni demostrar els resultats de la seva posada en marxa.

Actualment el model Residu Mínim s'està portant a terme als municipis de Molins de Rei, Torrelles de Llobregat, Sant Cugat, La Mancomunitat de Municipis Penedès-Garraf, Montcada i Reixac, el Papiol, Castellbisbal i Rubí, entre d'altres.

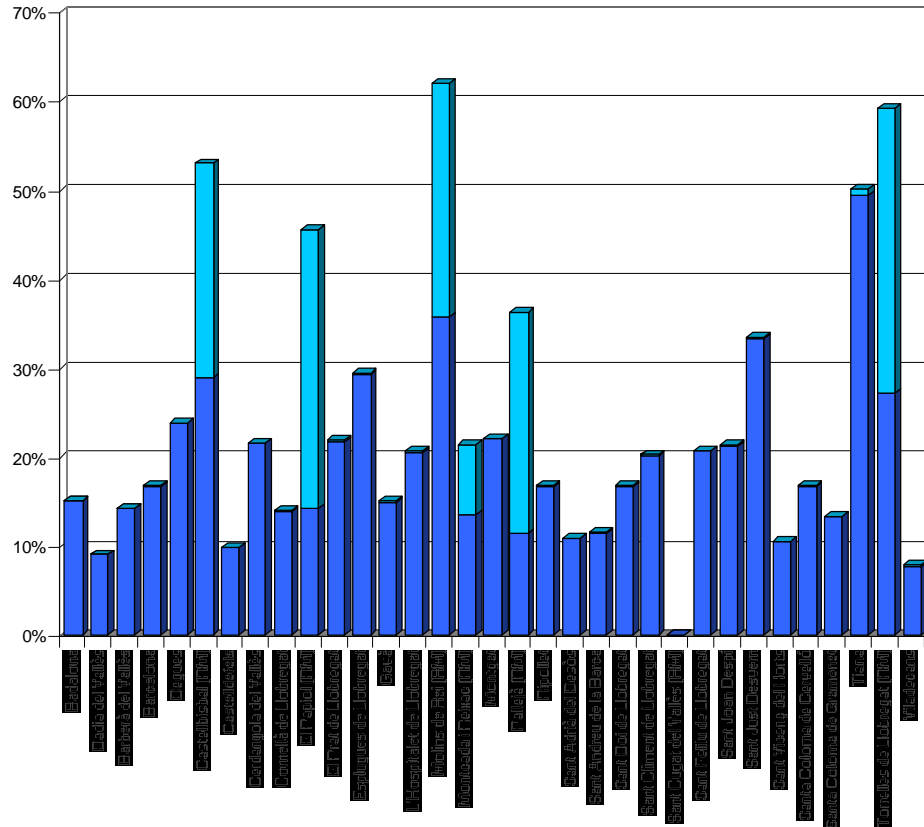
2. Obtenir una màxima recuperació dels materials, per tal d'assolir els objectius fixats en el PROGREMIC.

Amb el model Residu Mínim hi ha un major rendiment en el conjunt de recollides, ocupant menys espai al carrer. A les següents Figures es pot observar els nivells de recuperació de les diferents fraccions dels residus als municipis de l'Àrea Metropolitana de Barcelona i aquells on es porta a terme el model Residu Mínim, per a l'any 2002. Els percentatges indiquen el % de material recuperat sobre el total generat aplicant per a tots els municipis la composició de la brossa domiciliària fixada al PROGREMIC. La gràfica de l'índex de recuperació total fa referència a la recuperació de totes les fraccions (paper i cartró, vidre, envasos lleugers i FORM i materials recollits a deixalleria) sobre el total de residus generats.

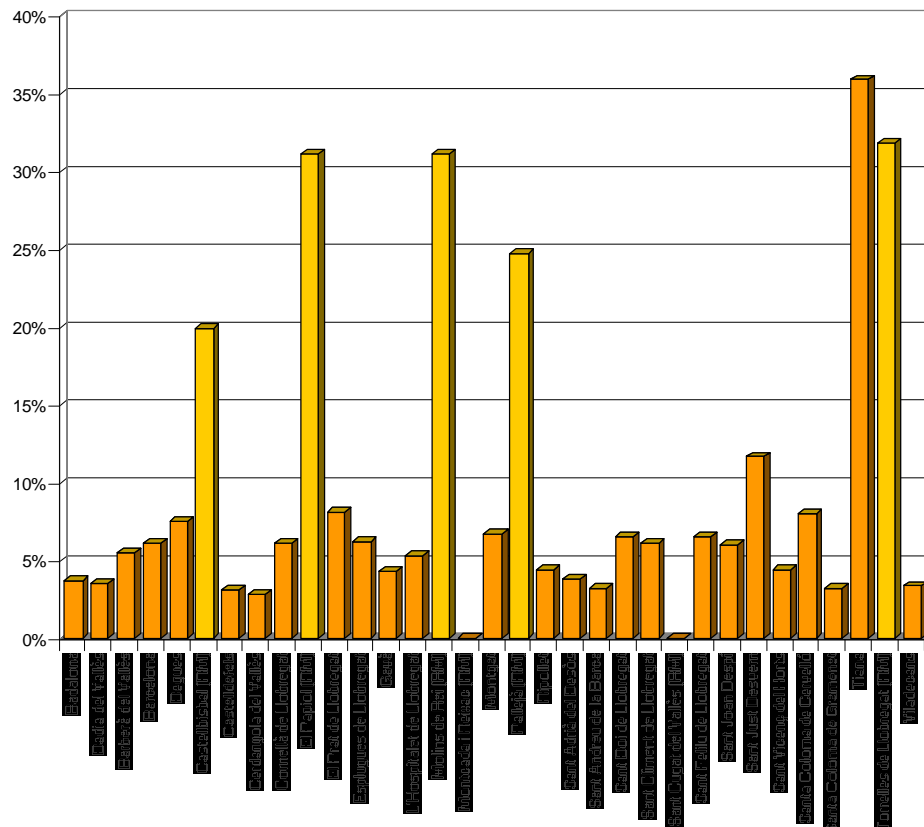
recuperació de vidre

recuperació de paper

recuperació d'envasos

Llobregat i Castellbisbal (Residu Mínim) són els més recuperadors. Cal dir que aquestes dades fan referència a FORM recollida, no recuperada. En els municipis Residu Mínim es troben nivells d'impropis d'entre 2-3% en pes mentre que a la resta de municipis (excepte on es fa porta a porta) són més elevats. En el cas de Ripollet s'han assolit nivells superiors al 30% (contenedor bicompartimentat).

En el cas de la recollida de vidre, paper i cartró i envasos lleugers, l'any 2002 hi havia municipis de Residu Mínim que superaven els nivells fixats pel PROGEMIC per a l'any 2003. En el cas de la FORM, es trobaven a menys d'un 1% dels objectius fixats.

En el cas dels envasos lleugers, els municipis Residu Mínim són els únics de l'àrea metropolitana, excepte Tiana amb el sistema porta a porta, que es troben per sobre dels objectius del PROGEMIC pel 2003 (de fet, dupliquen l'objectiu fixat). El model VALOR, amb el contenidor groc, té unes limitacions evidents per assolir uns nivells de recuperació d'aquests materials elevats i els seus nivells de recollida es troben força estancats.

3. Haurà de ser un model de recollida selectiva integral de deixalles en origen. Cap fracció dels residus hauria d'anar directament a tractament finalista (abocador o incineradora) sense haver passat prèviament per un procés potencial de recuperació.

En el model Residu Mínim cap fracció dels residus va directament a abocador, i el 100% d'aquests passen per un procés de recuperació, tal i com s'observava en els diagrames de flux de masses anteriors.

El model Residu Mínim té un avantatge addicional, donat que es poden recuperar altres materials que van a parar al contenidor de FIRM i que no són envasos de plàstic, de metalls o brics. Com a exemple, a la planta de triatge de Molins de Rei es recuperen també envasos de vidre, paper i cartró i ferralla voluminosa, entre d'altres fraccions. Amb el model Valor només es recuperen aquells envasos que se separen, i si es vol recuperar un nou material s'ha de fer una nova campanya d'informació.

4. Ha de prioritzar la simplicitat tecnològica de les instal·lacions i potenciar la recollida selectiva en origen. Considerem que aquest model ha de fomentar la coresponsabilització individual i col·lectiva dels residus que generem.

Amb el model Residu Mínim calen tres instal·lacions bàsiques: deixalleria, planta de compostatge i planta de triatge.

La deixalleria té com a funció classificar qualsevol tipus de material amb una especial problemàtica ambiental per tal de reciclar-lo o recuperar-lo o donar-li un tractament adequat, a més a més de permetre el reciclatge dels materials amb contenidor de recollida selectiva específica. Ha de ser, alhora, un espai d'informació i de difusió ambiental.

Quant a les plantes de compostatge, aquestes valoritzen la FORM recollida selectivament i, mitjançant un procés aerobi, s'obté finalment compost. A la comarca trobem una única planta de compostatge, la de Can Barba, amb una capacitat nominal de tractament de 15.000 tones de fracció orgànica l'any i una producció de compost prevista de 4.500 tones l'any. En l'actualitat s'està construint, dins de la mateixa instal·lació, una planta de biometanització que farà incrementar la capacitat de tractament fins a 25.000 tones l'any de fracció orgànica.

La planta de triatge és una instal·lació on es selecciona el contingut dels contenidors de FIRM, és a dir, els envasos i embolcalls de plàstic, llaunes i tetrabriks. En aquestes plantes els materials reciclables seran classificats i preparats per a la seva posterior comercialització.

5. Els sistemes de recollida hauran d'aprofitar al màxim les característiques de cada municipi, sobretot aquelles de caràcter urbanístic, que permetin una millor recuperació dels seus residus.

Al Vallès Occidental hi ha tot un seguit de municipis que per les seves característiques urbanístiques, principalment de caràcter horitzontal, permeten la implantació dels sistemes de recollida porta a porta. Entenem per recollida porta a porta el sistema de recollida que es basa en el fet que els generadors dels residus, ja siguin ciutadans o activitats econòmiques, efectuen la segregació de les diverses fraccions dels seus residus en origen, però en lloc de dipositar-les en uns contenidors que es troben de forma permanent a la via pública, són recollides directament en el punt de generació d'acord amb un calendari preestablert. En els darrers anys a Catalunya hi ha hagut un augment considerable dels municipis que han decidit recollir els seus residus amb aquest sistema de recollida. L'any 2002 es va crear l'associació "Municipis Catalans per a la Recollida Selectiva Porta a Porta".

Aquest sistema de recollida té avantatges respecte el de contenidor, entre aquestes podem destacar el d'assolir uns nivells de recuperació de materials sobre el total generat molt elevats (en alguns casos s'apropen al 85%) i uns nivells d'impropis a la FORM molt reduïts.

6. Ha de ser un model senzill i simple que faciliti a la ciutadania la seva participació en les recollides i el qual basi l'èxit del seu funcionament en l'educació ambiental de la població.

El model Residu Mínim dona una clara prioritat a la recollida de la brossa orgànica. En aquest sentit el missatge és molt clar pels veïns: sols calen dues separacions bàsiques: FORM i FIRM (a més de les importants i complementaries del paper, el vidre i els problemàtics). En canvi, amb el model VALOR, no s'estableixen prioritats en el missatge. Al ciutadà se li posa en un mateix nivell la separació de la fracció orgànica, la d'envasos, la de paper i la de vidre i altres, agreujant injustament la responsabilització del ciutadà en la gestió dels residus municipals i la seva confusió estratègica entorn a un missatge participatiu. A més, considerem que és un model més còmode, ja que el ciutadà/na no ha de fer l'esforç de separar al domicili la fracció d'envasos lleugers que és, precisament, la més voluminosa de totes.

Altres avantatges del model Residu Mínim respecte el model VALOR és que s'elimina el contenidor groc d'envasos lleugers i per tant hi ha una ocupació inferior de contenidors a la via pública.

Segons la legislació actual, considerem que la recollida i posterior triatge de la FIRM, almenys la part equivalent a envasos, hauria de pagar-la Ecoembalajes España (la major part, si més no del volum, ho és). No és socialment just que el cost de la recollida de la majoria dels envasos, que actualment amb el model VALOR van a rebuig, els paguin els Ajuntaments (és a dir els ciutadans en el seu conjunt i sense tenir en compte el consum individual d'envasos que cadascú fa).

2. IMPLANTACIÓ DEL MODEL RESIDU MÍNIM AL VALLÈS OCCIDENTAL I EL SISTEMA DE RECOLLIDA PORTA A PORTA

Com s'ha esmentat amb anterioritat, considerem que el model de recollida proposat s'implanta a la comarca amb dos sistemes de recollida diferents: el porta a porta i en contenidors, segons la Taula següent:

Municipis amb contenidors	Municipis amb porta a porta
Sabadell, Terrassa, Rubí, Castellar i Sta. Perpètua	Gallifa, Matadepera, Palau-Solità i Plegamans, Polinyà, Rellinars, Sant Llorenç Savall, Sant Quirze del Vallès, Sentmenat, Ullastrell, Vacarisses i Viladecavalls

El criteri adoptat és que els municipis amb més de 20.000 habitants realitzarien la recollida amb contenidors al carrer i els d'una població inferior amb el porta a porta. Tanmateix aquesta és una consideració a efectes d'aquesta proposta, doncs la recollida porta a porta es pot estendre a municipis amb grandàries superiors. Un clar exemple és la ciutat italiana de Monza, amb prop de 120.000 habitants, on la recollida dels residus es realitza porta a porta.

El flux de materials per als dos sistemes de recollida serien els mateixos, la diferència és que amb el sistema porta a porta els residus es recollirien a la porta de cada habitatge. Segons l'Associació de Municipis Catalans per la Recollida Porta a Porta, per a la majoria de municipis es considera força adequat un calendari de recollida com el següent: rebuig (1 o 2 cops per setmana), FORM (3 o 4 cops per setmana), vidre (1 cop per setmana), paper i cartró (1 cop per setmana) i envasos (1 o 2 cops per setmana).

Donat que el sistema porta a porta s'està implantant amb força en els darrers anys, només el municipi de Torrelles de Llobregat té implantat aquest sistema de recollida amb el model Residu Mínim. Tanmateix no s'han considerat les seves dades de recuperació per dos motius. El primer és que en la mateixa fase es va implantar una ecotaxa que va provocar un cert rebuig ciutadà que va tenir un efecte important en les quantitats recollides selectivament. Per tant aquestes dades tenen un fort biaix. El segon és que Torrelles té una població petita (3.759 habitants l'any 2001) i sovint s'utilitza aquest argument per justificar que aquests nivells elevats de recuperació de residus no poden assolir-se en municipis més grans. Per tant, s'ha considerat com a referent de municipi porta a porta el municipi de Vilassar de Mar, donat que dona servei a una població superior (18.321 habitants any 2003) a la considerada pel municipi més gran porta a porta del Vallès Occidental (Sant Quirze del Vallès amb 13.916 l'any 2003). A Vilassar de Mar es realitzen les recollides porta a porta del paper i cartró, vidre, envasos, FORM i la resta, segons el següent horari:

Dilluns	Dimarts	Dimecres	Dijous	Divendres	Dissabte	Diumenge
Envasos	Paper i cartró	FORM	envasos	FORM	matí: vidre vespre: resta	FORM

Cal tenir en compte que les dades sobre envasos lleugers serien possiblement superiors amb el model Residu Mínim i que la resta de materials augmentarien per la recuperació a la planta de triatge.

Quant als municipis amb contenidors, aquests recollirien a vorera la FORM i la FIRM i es mantindria en àrea d'aportació el contenidor de vidre i paper i cartró. Tanmateix, la proposta

que fem sobre aquest model és introduir gradualment a vorera els contenidors de paper i cartró i vidre per apropar-los als ciutadans.

Els supòsits que considerem a efectes d'aquesta proposta:

- ✓ Es considera que la composició dels residus per a les projeccions realitzades continua sent la fixada en el PROGEMIC (2001-06).
- ✓ S'ha considerat que la generació de residus municipals per habitant (Kg/hab i dia) es manté constant en 1.41 (any 2002). Aquest criteri l'adoptem perquè considerem que es duran a terme actuacions comarcals en l'àmbit de la minimització dels residus i que aquestes actuacions es reflectiran, com a mínim, en una estabilització de la seva generació.
- ✓ Com en l'apartat anterior, hem exclòs dels resultats comarcals aquells municipis que es troben en l'àmbit de gestió dels residus de l'EMSHTR.
- ✓ Si veiem l'evolució dels darrers anys de la població a la comarca, observem que l'increment percentual de l'evolució any rere any és del 0.25% de mitjana. Aquest serà l'increment aplicat per a les projeccions que es realitzaran en aquesta proposta.

Any	Població	Augment percentual respecte l'any anterior	? %
1998	695910		
1999	705288	1.35	
2000	717181	1.69	0.25
2001	731844	2.04	0.21
2002	751049	2.62	0.28

- ✓ Quant als nivells de recuperació de materials, com s'ha esmentat amb anterioritat, considerem necessari que estigui basat amb dades reals perquè tingui consistència. Considerarem:
 - Que la proposta realitzada s'implanta als municipis del Vallès Occidental l'any 2005.
 - Que en un període de tres anys (2008) s'assoliran els nivells de recuperació de materials assolits actualment (a efectes de les dades del 2002) en els municipis que considerem de referència.
 - Des de l'any 2008, els nivells de recuperació de cada fracció augmentaran anualment un 10%. Aquest percentatge es justifica per:
 - Les millores i ajustos en el model un cop implantat
 - Per la implantació gradual a vorera, en els municipis on es realitzi la recollida amb contenidors, dels contenidors de paper i cartró i vidre.

2.1. Municipis amb contenidor (Sabadell, Terrassa, Rubí, Castellar i Sta. Perpètua)

Per al model amb contenidor, es consideraran els nivells de recollida selectiva (Kg/habitant·dia) d'aquell municipi on s'estigui aplicant el Model Residu Mínim i s'hagin assolit nivells més òptims l'any 2002. Aquests valors inclouen les quantitats recollides en la planta de triatge. Els valors es presenten a la següent Taula:

Nivells de recollida per a cada material en els municipis on s'aplica Residu Mínim.
Any 2002. Dades en Kg/hab i any.

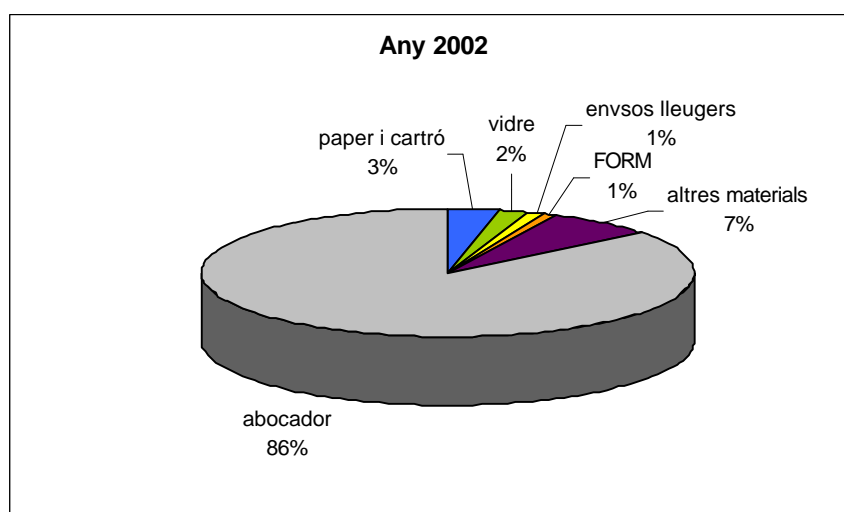
vidre	paper i cartró	envasos lleugers	FORM
Pallejà (21.97)	Castellbisbal (65.82)	Torrelles de Ll. (27.10)	Castellbisbal (91.88)

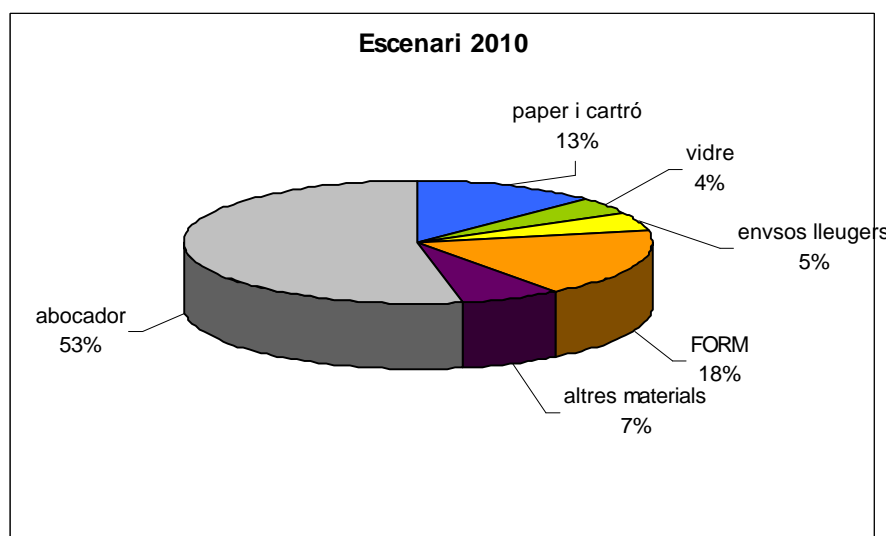
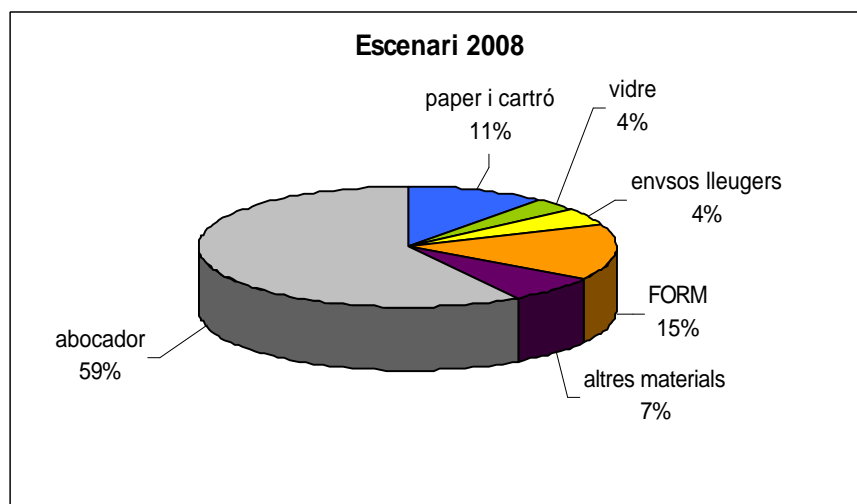
Amb els criteris considerats, l'evolució de la recuperació dels materials en els municipis del Vallès Occidental amb contenidors al carrer es presenten a la següent Taula. Com s'observa, tres anys després de la implantació (2008) podríem superar (excepte en el cas del vidre) els objectius fixats al PROGREMIC per al 2003.

Evolució de les recollides selectives per als municipis amb contenidor del Vallès Occidental
(% recuperat sobre el total generat de cada fracció)

	2002	2008	2009	2010	PROGREMIC 2003	PROGREMIC 2006
Paper i cartró	15.8	60.68	66.75	73.43	60	75
Vidre	26.2	53.17	58.49	64.33	60	75
Envasos Lleugers	4.4	24.98	27.48	30.23	15	25
FORM	2.2	46.81	51.49	56.64	40	55

A les Figures següents es pot observar l'evolució del destí de les diferents fraccions dels residus a l'actualitat (any 2002, darreres dades disponibles) fins el 2010, aplicant el model proposat. En el factor "materials recuperats" incorporem les restes de poda i jardí, piles, medicaments, tèxtils, residus voluminosos i altres residus de deixalleries. Considerarem aquest percentatge de materials recuperats constants al llarg del temps i d'un valor del 7.1%. Aquest valor és la mitjana resultant per als municipis estudiats en els tres darrers anys: 7.34% (2000), 7.33% (2001) i 6.73% (2002) segons els càlculs realitzats a partir de les dades de la Junta de Residus.

Amb el model proposat hi hauria un augment en la recuperació dels materials que passaria del 14.4% l'any 2002 al **47.01%** l'any 2010. Aquesta augment dels materials recuperats disminuiria la quantitat aportada a l'abocador.

2.2 Municipis porta a porta: Gallifa, Matadepera, Palau-Solità i Plegamans, Polinyà, Rellinars, Sant Llorenç Savall, Sant Quirze del Vallès, Sentmenat, Ullastrell, Vacarisses i Viladecavalls

A Vilassar de Mar es va iniciar la implantació del sistema porta a porta a l'abril de 2003 i va acabar a mitjans de novembre del mateix any. Des de llavors les dades de recuperació mensuals (en Tones) per a cada fracció es troben a la següent Taula. Aquestes dades no incorporen els materials recollits a deixalleria.

Tones recollides per a cada fracció dels residus a Vilassar de Mar (porta a porta).

Font: Ajuntament de Vilassar de Mar

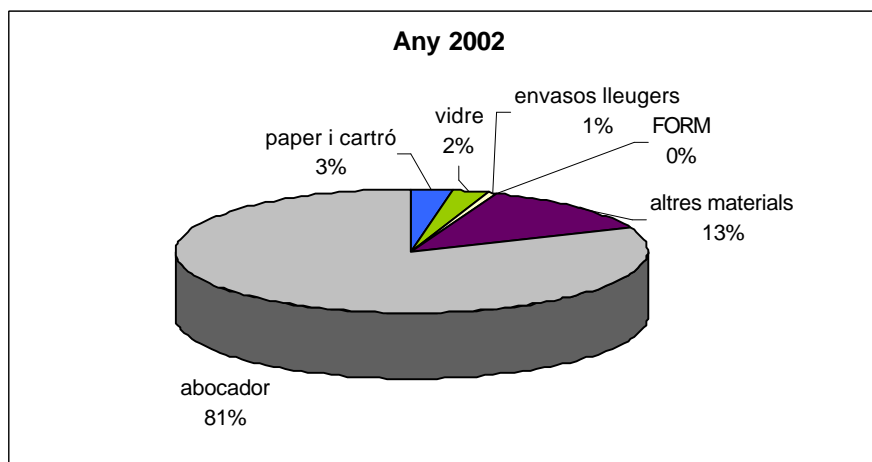
	Domèstica					Comercial				
	Paper i cartró	Vidre	FORM	Envasos	Rebuig	Paper i cartró	Vidre	FORM	Envasos	Rebuig
desembre 03	42.4	29.9	115.85	49.36	90.84	21.93	6.1	16.96	7.11	43.3
gener 04	54.71	45.77	99.66	53.88	157.64	25.94	10.28	21.04	8.61	49.07
febrer 04	38.09	26.37	81.72	30.72	141.45	16.28	7.54	72.24	6.8	49.16
març 04	35.18	26.68	105.68	31.61	119.34	17.58	6.21	27.94	5.92	66.1
abril 04	37.01	24.25	94.48	24.57	142.08	16.66	7.46	22.5	6.26	39.54

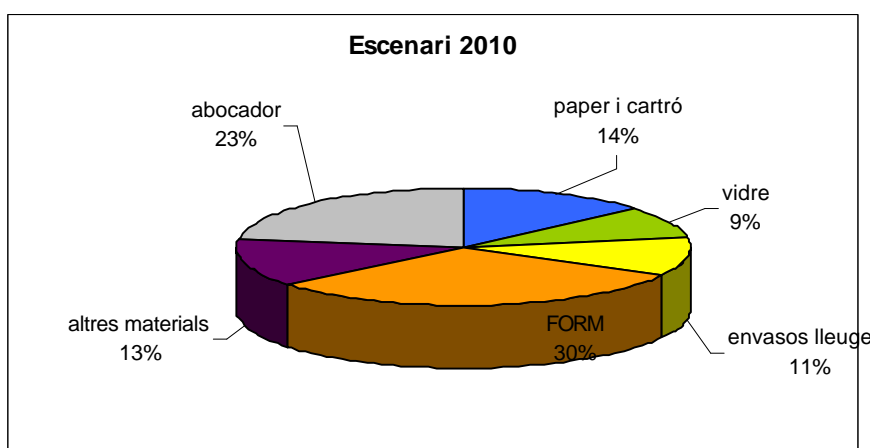
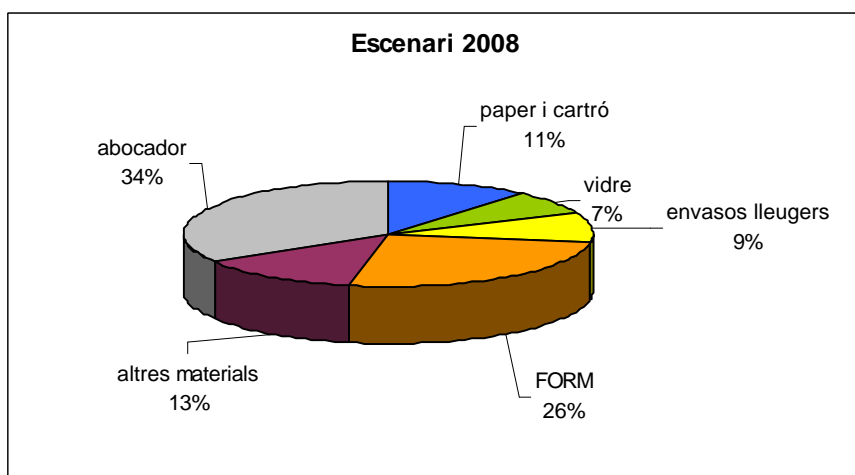
Considerant les mitjanes dels nivells de recuperació de Vilassar de Mar per als municipis seleccionats de la comarca i aplicant els supòsits que s'han exposat amb anterioritat, obtindríem els nivells de recuperació següents:

Evolució de les recollides selectives per als municipis porta a porta del Vallès Occidental (% recuperat sobre el total generat de cada fracció)

	2002	2008	2009	2010	PROGREMIC 2003	PROGREMIC 2006
Paper i cartró	13.65	54.05	59.45	65.40	60	75
Vidre	29.67	100	100	100	60	75
Envasos Lleugers	3.50	53.96	59.63	65.29	15	25
FORM	0	69.01	75.91	83.50	40	55

L'evolució del destí dels materials totals es troba a les següents gràfiques per a l'any 2002 i els diferents escenaris. Com en el cas anterior, dintre del grup "materials recuperats" s'inclouen les restes de poda i jardí, piles, medicaments, tèxtils, residus voluminosos i altres residus de deixalleries. Aquest percentatge serà la mitjana dels tres darrers anys per aquests municipis i serà de 13.0% (l'any 2000 va ser del 13.01%, el 2001 del 12.82% i el 2002 del 13.07%).

Amb el sistema de recollida porta a porta en aquests municipis els nivells de recuperació de materials passaria del 18.9% l'any 2002 al **77.26%** l'any 2010. Aquest percentatge de recuperació podria augmentar si alhora s'apliqués el model Residu Mínim, donat que a la planta de triatge es podrien recuperar materials que actualment anirien a l'abocador i els nivells de recuperació d'envasos podrien ser més elevats.

Tot i que pot semblar que aquests percentatges de recuperació són massa elevats, de fet són els obtinguts en la majoria de municipis on es realitza el porta a porta, o inclòs superiors: Taradell (maig 2002: 84.99%), Folgueroles (2002:83.87%), Riudecanyes (octubre - agost 2002: 84.2%), Calldetenes (2002: 73.98%), Viladrau (maig 2002: 74.09%). Aquestes dades són del 2002 donat que les actuals encara no s'han fet públiques.

Un altre factor a tenir en compte és la percepció veïnal del recollida porta a porta. En una enquesta recent encarregada per l'Ajuntament de Vilassar de Mar es posava de manifest que el 96% de la població participava en aquest sistema de recollida i el 83% creien que era un

bon sistema. Només un 9% eliminarien aquest sistema de recollida, el 50% no farien cap canvi i el 19% incrementaria les recollides de menjar.

A Tiana, un dels municipis pioners a Catalunya en la recollida porta a porta dels residus, els ciutadans/es puntuaven aquest sistema de recollida amb un 3.93, en una escala de 1-5. Un 64% valorava amb un 4 o un 5 la recollida porta a porta i només un 8% la valorava negativament o molt negativament.

En el cas del municipi de Riudecanyes, varen ser els propis veïns/es els que mitjançant un seguit de trobades sectorials i un procés participatiu força intens optaren pel sistema de recollida porta a porta.

Aquestes dades sobre la bona acceptació d'aquest sistema de recollida cal tenir-les en compte, més encara quan enquestes recents a alguns municipis de la nostra comarca reflecteixen un descontent general amb els sistemes actuals.

2.3. Dades de recuperació globals a la comarca

Fins ara hem vist els principals resultats obtinguts per als dos blocs de municipis per a cada model de recollida proposat. En aquest apartat visualitzarem els resultats globals per a tota la comarca i el seu impacte en l'abocador, integrant totes aquestes dades.

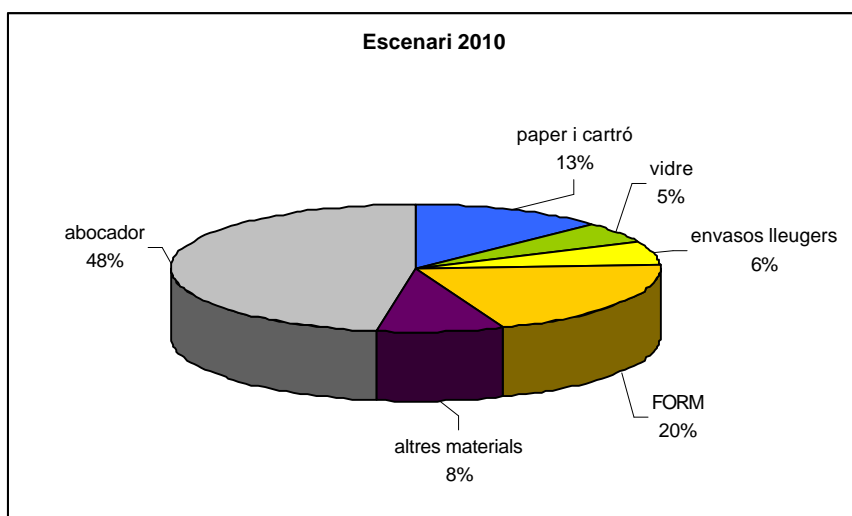
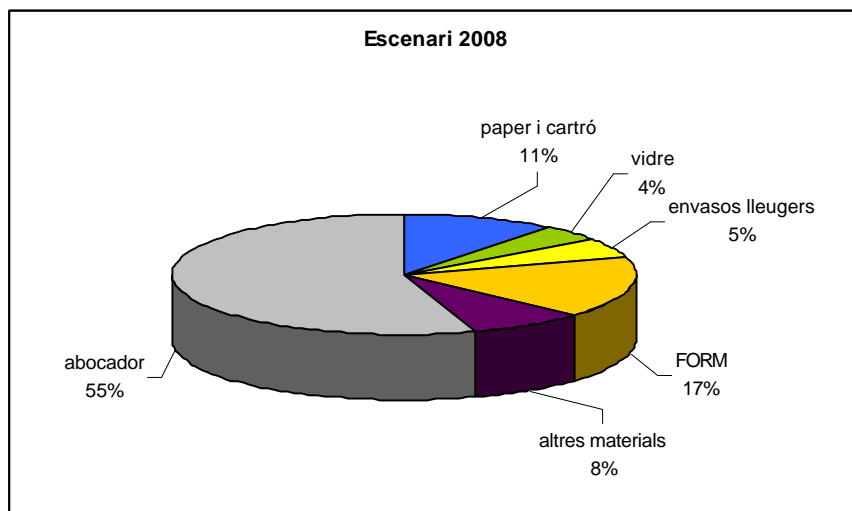
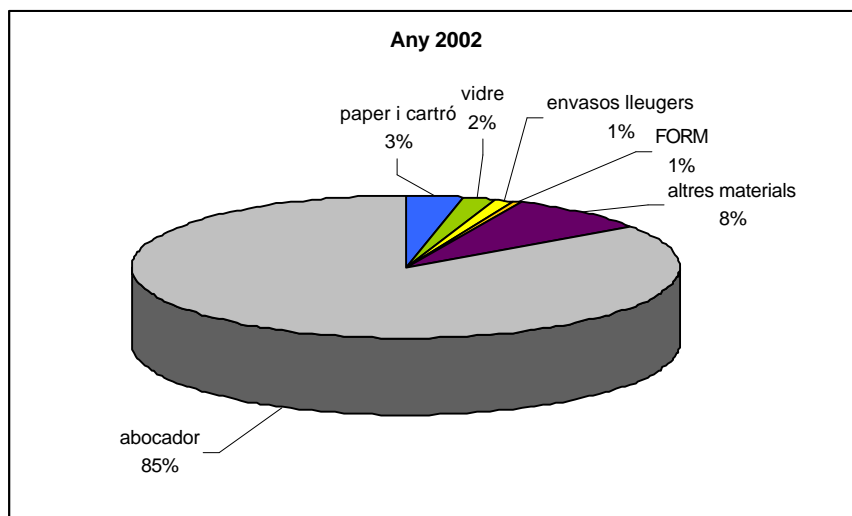
En la següent Taula es troben les dades de recuperació sobre el total generat de cada fracció. L'any 2008 ja assoliríem els nivells de recuperació previstos l'any 2003 pel PROGEMIC. L'any 2010 superaríem amb escreix els nivells d'envasos lleugers i FORM previstos al PROGEMIC per al 2006 i ens trobaríem molt a prop dels demanats pel paper i cartró i vidre.

Taula. Evolució de les recollides selectives al Vallès Occidental (% recuperat sobre el total generat de cada fracció)

	2002	2008	2009	2010	PROGEMIC 2003	PROGEMIC 2006
Paper i cartró	15,49	59,69	65,57	71,99	60	75
Vidre	26,73	60,09	65,16	70,67	60	75
Envasos Lleugers	5,54	29,26	32,65	36,46	15	25
FORM	4,29	50,09	55,41	61,41	40	55

Cal recordar que aquesta proposta es fa considerant que el model comença a implantar-se l'any 2005 i es trobaria definitivament implantat l'any 2008. Les dades exigides pel PROGEMIC es varen definir per al període 2001-2006. Com hem vist anteriorment la comarca es troba amb una situació endarrerida en la recollida selectiva de residus des de l'any 1998. Si s'haguessin adoptat des de l'any 2001 mesures per augmentar els nivells de recollida, amb la proposta presentada estaríem acomplint els nivells demanats per a cada període.

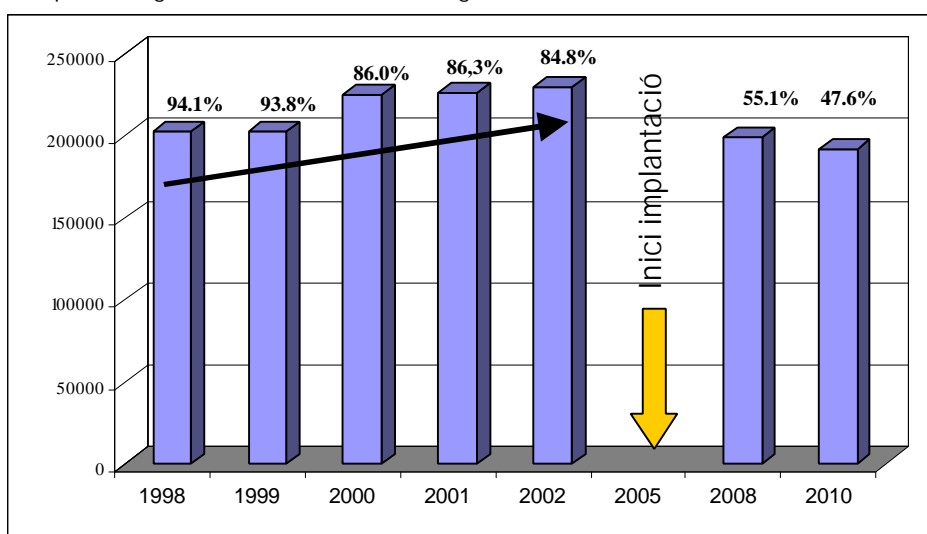
L'evolució del destí dels residus per a tots els municipis del Vallès Occidental, amb la nova proposta, es troba en les següents Figures:

L'any 2010 estaríem recuperant el **52.4%** del total de residus generats a la comarca en comparació amb el 15.1% recuperat l'any 2002.

Una altra dada important és veure l'evolució de les tones destinades a l'abocador. Tot i que des de l'any 1998 ha disminuït percentualment la quantitat destinada a abocador, aquesta disminució ha estat molt petita i es troba en uns índexs molt elevats. A més, en termes absoluts les tones han augmentat considerablement. Amb la proposta realitzada, tant el percentatge com els valors absoluts destinats a abocador disminuirien dràsticament. Aquestes dades es poden observar a la següent Figura.

Tones i percentatge sobre el total dels residus generats destinats a abocador al Vallès Occidental

Això suposa un **augment en el temps de vida de l'abocador**, l'aprofitament dels materials presents en els residus i una disminució de la quantitat de matèries primeres necessàries per produir nous materials.

2.4. Instal·lacions necessàries

Per a determinar el nombre i capacitat de les plantes, s'ha pres com a referència la generació de residus prevista en aquest estudi per al 2010.

El criteri seguit per a definir la capacitat de les plantes de tractament dels residus ha estat el d'assolir una grau de descentralització elevat, d'acord amb el principi de tractar dins de cada municipi, en la mesura d'allò possible, els propis residus.

2.4.1 Instal·lacions de tractament de la FORM

Segons les estimacions del present estudi, a la zona del Vallès presa en consideració la generació per al 2010 de FORM és de 107.243 tones. La recollida, segons el model proposat en el present estudi, pot assolir uns nivells de recollida selectiva de la fracció orgànica del 56.6% en els municipis amb contenidors, per un 83.5% en els municipis en que es desplegui el sistema porta a porta de recollida.

Atesa la distribució urbanística en la zona d'estudi del Vallès, amb dues grans ciutats (Terrassa i Sabadell), diverses poblacions mitjanes (Rubí, Castellar i Santa Perpètua), ensems amb d'altres poblacions menors, i atès el principi ja mencionat de màxima descentralització,

les instal·lacions que es proposen per al tractament de la FORM és el que es mostra a la següent taula, essent-ne el nombre total de 10.

Estimació de nivells de generació de FORM i instal·lacions de tractament proposades (2008) per al Vallès Occidental

	% orgànica recollida s/total generat	Tones FORM recollides (any base: 2010)	Capacitat per planta (t/any)	nº de plantes	capacitat de totes les plantes (Tn/any)
Municipis contenedor	56.6	81305,4	15000	6	90000
Municipis PxP	83.5	25938	7000	4	28000
Total		107243,4	22000	10	118000

Actualment existeix a la zona una planta de compostatge de 15.000 tones/any de capacitat. Es troba dins del municipi de Terrassa, a la zona de Can Barba. Aquesta planta és considerada dins el còmput total d'instal·lacions necessàries.

2.4.2 Instal·lacions de tractament de la Fracció Inorgànica dels Residus Municipals (FIRM):

Les estimacions del present estudi per a l'any 2010 de generació de FIRM a la zona del Vallès estudiada, mostren uns nivells de recollida de 247.035 tones.

Atenent als criteris apuntats anteriorment, per a poder fer front al volum recollit estimat, caldria un total de 11 plantes de triatge, distribuïdes en diferents capacitats, tal i com es mostra a la següent Taula.

Estimació de nivells de generació de FIRM i instal·lacions de tractament proposades (2008) per al Vallès Occidental

	% FIRM recollida s/total generat	Tones FIRM recollides (any base: 2010)	Capacitat per planta (t/any)	nº de plantes	capacitat planta (Tn/any)
Municipis contenedor	58,2	219854,6	25000	9	225000
Municipis PxP	33,25	27180,6	20000	2	40000
Total		247035,2		11	265000

2.4.3 Aspectes de gestió de les plantes:

Un aspecte fonamental a tenir en compte per tal d'assegurar que les instal·lacions de tractament siguin recuperadores del màxim de residus és el sistema de contractació o concessió. Les clàusules i els contractes s'han de redactar de forma que gestió tingui incentius en funció dels nivells de recuperació final dels residus. Això es pot fer de dues maneres complementàries:

- o Preveient penalitzacions en cas de no superar un cert percentatge de recuperació de materials.
- o Establint incentius en superar un determinat percentatge de recuperació.

Només així l'administració responsable de la planta de tractament pot garantir una recuperació efectiva dels residus tractats.

3. CONCLUSIONS I PROPOSTES FINALS

Les conclusions d'aquest document i les propostes que realitzem són les següents:

1. Transparència i participació ciutadana en la presa de decisions

Des del teixit social comarcal es percep una manca d'interès flagrant en introduir la seva opinió en les diferents decisions que s'han pres des de l'Administració en les qüestions ambientals.

En el cas concret dels residus, que és l'objecte d'aquest document, ens hem trobat amb quatre episodis recents que exemplifiquen aquesta qüestió.

Les dues primeres fan referència a les taxes relatives als residus que s'han aplicat als dos municipis més grans de la comarca, Terrassa i Sabadell. S'han aplicat amb caràcter d'urgència i, en el cas de Sabadell, sense un debat ciutadà previ. En cap cas s'ha incorporat cap de les al·legacions presentades des de l'àmbit ecologista i els espais que s'han creat de discussió han estat molt reduïts (bàsicament els grups econòmics i entitats molt vinculades a partits polítics) i no han recollit la riquesa del teixit associatiu d'aquests municipis.

El tercer cas el considerem especialment greu i fa referència a la decisió, per part del Consell Comarcal, d'acceptar el model de gestió de residus proposat per l'Institut Cerdà. Aquest Pla hipoteca la gestió dels residus de la comarca a un model poc recuperador, gens preventiu i car, basat en un estudi molt poc rigorós. En cap cas s'ha demanat l'opinió a l'àmbit ciutadà, reduint aquesta decisió al consell d'alcaldes. Considerem que la situació actual respon a una deficient gestió dels residus per part de l'Administració i que el necessari debat sobre el canvi del seu model de gestió ha de ser prioritari.

Considerem que en el Consell Comarcal s'ha de prioritzar el debat al voltant del model de gestió de residus a la comarca i que la

El darrer cas, evidentment, és el debat que està sorgint al voltant de la ubicació del nou abocador. Aquesta manca de voluntat de participació ciutadana ha originat tensions en l'àmbit veïnal de diferents municipis (Rellinars, Vacarisses...) donant lloc a la creació de diferents plataformes.

Considerem que la participació ciutadana és un element indispensable per assolir decisions encertades i consensuades i millorar els projectes. Per tant, esperem un canvi d'actitud tant del Consell Comarcal com dels diferents Ajuntaments que l'integren al respecte en aquesta qüestió. Aquest canvi d'actitud hauria de passar per la creació d'un organisme consultiu, preferiblement vinculant, amb representació de totes les entitats i administracions implicades en la gestió dels residus, en el qual es debatessin tots els aspectes relacionats amb la planificació i el seguiment de la gestió dels residus a la comarca.

2. Canvi en el model de gestió dels residus

El model de gestió de residus actual al Vallès Occidental es troba en una situació d'estancament de les recollides selectives i augment de la generació de residus. El nostre model proposat és el Residu Mínim amb dos sistemes de recollida diferents: contenidors i porta a porta, segons la grandària del municipi. Les dades presentades en la segona part del document i que es poden contrastar fàcilment amb les realment assolides en els municipis on

es porten a terme, ens mostren aquest model com el més apte si es vol dur a terme una gestió sostenible dels residus.

La implantació d'aquest model faria disminuir la quantitat de residus destinats a abocador de manera molt notable, de manera que es perfila com una de les solucions a mig i llarg termini per a la resolució dels conflictes provocats per la ubicació d'aquestes instal·lacions.

Per a portar a la pràctica aquest model és necessària la construcció de plantes de triatge i de compostatge suficients per al tractament dels residus sòlids urbans de la comarca.

3. La minimització de residus

El Consell Comarcal ha d'elaborar, amb caràcter **prioritari** en l'àmbit de la gestió dels residus, un Pla on es concretin les actuacions adreçades a la reducció de la quantitat de residus que es generen en els seus municipis i on s'assignin també els recursos per dur-les a terme. En aquest Pla s'hauran d'incloure tant als ciutadans com també als comerços i a les indústries, donat que les possibilitats de reduir els residus passen (entre d'altres mesures) per augmentar l'oferta d'envasos retornables, productes sense sobreembalatges, el foment dels productes a granel, la substitució de bosses d'un sol ús, etc.

Aquesta qüestió es veu reflectida a la Llei 6/1993 de residus de Catalunya, on es considera la prevenció i la minimització dels residus de caràcter prioritari, per sobre dels del reciclatge (article 6.1 i 6.2). També ho fa la Llei 10/1998 de Residuos espanyola en el seu article primer.

Per la seva banda, el PROGEMIC 2001-2006 incorpora tot un capítol dedicat a la Prevenció, on especifica entre d'altres qüestions, la "realització de campanyes locals de minimització a tots els municipis i ens supramunicipals de més de 5.000 habitants".

Aquest marc normatiu contrasta amb l'absència d'accions realitzades en aquest camp a la nostra comarca.

Algunes mesures efectives per a la minimització dels residus són:

- La incorporació d'aquest aspecte en les ordenances locals de residus:
 - Es pot condicionar l'atorgament de llicències municipals a la realització de plans de minimització de residus per part de l'activitat econòmica.
 - Es poden establir incentius fiscals respecte la taxa de recollida de residus en cas d'implantar sistemes d'estalvi de residus en activitats econòmiques. En el cas dels comerços es poden supeditar a l'oferiment de productes sense envasos innecessaris.
- La realització de les campanyes de foment de la reducció dels residus. Aquestes campanyes han d'anar adreçades tant als comerços i altres activitats econòmiques, com a la població en general. Hi ha algunes experiències interessants realitzades a diferents municipis catalans.
- L'elaboració de manuals o guies de reducció de residus amb l'objectiu d'informar a la ciutadania sobre com contribuir a l'estalvi de residus.
- La implantació de Plans d'estalvi de residus a les administracions públiques que recullin tant aspectes relatius a la compra de material, com en relació a l'activitat que es desenvolupa

4. Implantació de la recollida selectiva de la FORM a tots els municipis del Vallès Occidental.

Considerem que s'ha d'implantar, de manera **prioritària**, la recollida selectiva de la FORM a tots els municipis del Vallès Occidental. En aquest sentit, la Directiva d'abocadors (1999/31/CE) obliga als Estats membres a elaborar una estratègia estatal dirigida a reduir els residus biodegradables destinats a l'abocador, fixant diferents nivells de reducció fins el 2016. Aquestes previsions tenen com a objectiu potenciar la seva recollida selectiva en origen i dóna indicacions clares que aquests residus biodegradables s'haurien de tractar preferentment amb tractaments biològics.

Les raons per les que considerem que és prioritària la seva implantació són les següents:

- És la fracció majoritària en pes dels residus (segons el PROGEMIC, suposa el 38% en pes). A Terrassa, un estudi realitzat per la UPC i Eco-Equip SAM l'any 1992 considerava que aquest fracció suposava el 51% en pes sobre el total dels residus d'aquesta ciutat. Aquesta fracció actualment es destina, gairebé en la seva totalitat, a l'abocador.
- El seu elevat impacte ambiental a l'abocador o a la incineradora. En aquest sentit, un estudi encarregat per l'Ajuntament de Barcelona posava de manifest que la primera font d'emissions d'efecte hivernacle a la ciutat eren els residus orgànics abocats a l'abocador del Garraf, per davant del trànsit rodat i la indústria, amb un 26% del total. Considerant els residus destinats a incineradora, en total, una tercera part de les emissions d'efecte hivernacle a Barcelona provenien dels residus. A l'abocador també generen problemes de contaminació dels aqüífers pels seus lixiviats, ja que contenen una elevada concentració de metalls pesats, organoclorats i altres productes nocius que poden contaminar les aigües subterrànies.
- S'està incomplint una Llei catalana (Llei 6/1993, de 15 de juliol, reguladora dels residus) des de fa més de cinc anys i la Llei espanyola (Llei 10/1998, de 21 d'abril, de Residus) des de fa tres anys. Aquestes lleis obliguen a la recollida selectiva de la FORM a aquells municipis de més de 5000 habitants. Alhora, el *Plan Nacional de Residuos Urbanos* (PNRU), aprovat el gener de 2000, determina que, a més dels municipis de 5.000 habitants, els municipis de més de 1000 habitants també hauran d'establir sistemes de recollida selectiva abans de l'any 2006.
- Si la FORM es recull selectivament el producte resultant és compost, un material molt beneficiós pel sòl. La situació de baix contingut en matèria orgànica dels sòls als països del sud d'Europa propicien encara més el seu ús en el nostre país.

En el cas que la seva recollida es realitzi mitjançant contenidor, aquest hauria de ser un contenidor diferenciat al de la resta. Rebutgem el contenidor bicompartimentat donat que en els municipis on s'ha implantat s'han assolit uns nivells d'impropis molt elevats a la FORM i facilita l'error de col·locació de la bossa al contenidor.

L'Administració ha de facilitar als ciutadans la utilització de bosses biodegradables per a la FORM per tal de disminuir el contingut d'impropis de la FORM d'entrada a la planta de compostatge.

Tot i que està en procés de construcció una nova planta de digestió anaeròbia per aquesta fracció, entenem que aquest procés haurà d'estar subjecte a la obligació de fer compost amb el producte resultant de la metanització. Rebutgem la utilització de la digestió anaeròbia com

a mètode per disminuir el volum dels residus i obtenir biogas a partir dels residus en massa, portant el producte resultant a tractament finalista.

Hi ha d'haver una campanya de sensibilització i educació ambiental important en els municipis on s'implanti. Aquesta no s'haurà de circumscriure només en el temps d'implantació de la recollida sinó que haurà de mantenir-se al llarg del temps, amb l'objectiu d'assolir una qualitat de la FORM bona.

Juny 2004

ADENC
SALVEM EL VALLÈS
Plataforma Cívica per la Reducció dels Residus